

Sygn. akt I CSK 67/06

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z wniosku R. D.
przy uczestnictwie W. W. i M. C.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 marca 2006 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania M. C.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 11 lipca 2005 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Pełnomocnik uczestnika postępowania M. C. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w W., w której nie zamieścił przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. wymagania dotyczącego tego środka zaskarżenia.

W piśmie uzupełniającym skargę kasacyjną podał natomiast, że „zaskarżone postanowienie w sposób oczywisty narusza prawo, (...) istnieje potrzeba wydania orzeczenia stwierdzającego, czy istnieje możliwość stwierdzenia prawa do spadku na podstawie testamentu, którego w czasie rozpoznawania sprawy nie ma, a istnieje jedynie jego kserokopia, bez przeprowadzenia postępowania i wydania orzeczenia ustalającego treść testamentu, kasacja kwestionuje również możliwość ustalenia przez Sąd II instancji odmiennego stanu faktycznego niż ustalił Sąd I instancji, bez wszechstronnego rozpoznania całości dowodów”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. stanowi, że skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Przytoczone wymaganie stanowi jeden z elementów istotnych (konstrukcyjnych) skargi kasacyjnej, którego niedochowanie powoduje, że skarga jest dotknięta brakiem nieusuwalnym i podlega odrzuceniu a limine.

Wymaganie uzasadniania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nawiązuje do instytucji przedsądu, uregulowanej w art. 398⁹ k.p.c., i stanowi jej dopełnienie. Jest to zatem obowiązek nałożony na skarżącego polegający na wykazaniu argumentów przemawiających za tym, aby skarga kasacyjna została przyjęta do rozpoznania w trzeciej instancji. Należy przy tym podkreślić, że spełnieniem tego obowiązku nie jest przedstawienie dowolnych argumentów uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, istotnych tylko w ocenie samego skarżącego.

Uzasadnienie omawianego wniosku, ze względu na związek z przedsądem, musi ściśle nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. To oznacza, że wnoszący skargę kasacyjną powinien wykazać – w formie wyodrębnionego wywodu prawnego – że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów

prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05 niepubl.).

Z treści skargi kasacyjnej uczestnika postępowania (z uwzględnieniem jej uzupełnienia) wynika jednoznacznie, że skarga nie spełnia wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., ponieważ nie zawiera wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadniania opowiadającego wyżej przedstawionym wymaganiom. Podlegała zatem odrzuceniu jako dotknięta nieusuwalną wadą (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).